

Rastoča knjiga
OŠ ŠMIHEL

Poj mi pesem o ...

ABECEDA VREDNOT

Šmihel, maj 2024

8. ŠIRITEV RASTOČE KNJIGE

Rastoča knjiga je vseslovenski projekt, katerega idejni oče je Novomeščan in nekdanji učenec naše šole, dr. Janez Gabrijelčič. Prepričanje dr. Gabrijelčiča, da je moč Slovencev v znanju, povezovanju in vrednotah, ki jih moramo z lastnim zgledom prenašati na mlajše rodove je, še bolj načrtno kot kadarkoli prej, leta 2016 postalo usmeritev za naše delovanje na OŠ Šmihel, najstarejši osnovni šoli v Novem mestu in njeni podružnični šoli Birčna vas. Močno si prizadevamo, da bi učenci poleg kakovostnega znanja spoznali, razvijali in živeli vrednote, z njimi bogatili najprej sebe, potem pa tudi svojo družino in širšo skupnost. Učence spodbujamo, da bi vsak dan naredili kaj dobrega zase, za družino in tudi za druge. Na te naše zaobljube nas vsak dan spomnita kipca Šmihelčanke in Birčanke, deklici z Rastočo knjigo, ki se nahajata v avli matične in podružnične šole Birčna vas.

Letošnje dejavnosti v okviru Rastoče knjige izvajamo pod naslovom Poj mi pesem o ... (abeceda vrednot) Naš navdih za projekt je bila Kreslinova pesem Poj mi pesem.

Uradni začetek projekta je potekal na Mihaelov dan, 16. oktobra, ko smo že tradicionalno obeležili dan ustanovitve šole pred 159 leti. Naše dejavnosti smo začeli z anketnim vprašalnikom o vrednotah za vse učence od 4. do 9. razreda. Na ta dan smo tudi slavnostno sprejeli prvošolce v šolsko skupnost. Dan smo zaključili z Mihaelovim kosilom po izboru učencev.

Vrednota, ki je bila najpogosteje izbrana pri anketi, je postala tudi razredna vrednota. Ker so v anketi učenci najpogosteje izrazili željo, da bi se o vrednotah pogovarjali s starši (sledijo prijatelji, učitelji, svetovalni delavci) smo se odločili, da bomo za vrednote, ki so imele malo izbora ali pa sploh ne, oblikovali mesečne predloge z idejami za pogovor, ki smo jih poslali staršem. Odzivi staršev so bili zadovoljivi.

Kulturni dan smo namenili Rastoči knjigi, na katerem so učenci od 1. do 3. razreda v delavnicah izdelovali plakate na temo vrednot, učenci od 4. do 9. razreda pa so snemali razredni video – reklamo za razredno vrednoto. Poleg tega so učenci likovno in literarno ustvarjali na omenjeno temo. Končni izdelek letošnjega projekta je ta publikacija, v kateri so združeni tako likovni kot literarni prispevki, ki so nastali na kulturnem dnevu.

Ob osmi širitvi Rastoče knjige lahko rečemo, da je naš projekt živ, da smo aktivni in da ob njem rastemo, tako v znanju kot v vrednotah. Hvaležni smo, da nam je pri naših prizadevanjih ves čas v podporo dr. Janez Gabrijelčič.

Koordinatorice Rastoče knjige OŠ Šmihel:

Marjetka Dragman

Mojca Klobučar

Špela Lumpert

**Misli na podstavku kipev
Šmihelčanke in Birčanke
2023/2024**

Šport, prijateljstvo in delavnost so vrednote, ki nas povezujejo. Uspešni smo, ker jih spoštujemo in nas navdihujejo.

učenci 4. a /p z razredničarko Saro Šenica

Življenje je kot zrcalo, zato se do drugih vedno obnašaj, kot želiš, da se oni do tebe.

družina Marjanovič

Življenje brez vrednot je kot prazna skleda na mizi.

učenci 9. b z razredničarko Mojco Klobučar

Sreča se skriva v nas samih, v naši duši. Potrebuje samo vodo iz vodnjaka človeške ljubezni.

družina Drakulič

Nasmeh in prijaznost sta tisto, kar nas ne stane veliko, a odpira vrata in srca.

Vlado Kreslin

Poj mi pesem o sreči, ki jo treba je delit.
Poj mi pesem o znanju in kako ga pridobim.
Poj mi pesem o poroki in kako se uredim.
Poj mi pesem o Francetu, ki figice deli.
Poj mi pesem o zapestnici in kako se jo naredi.
Poj mi pesem o angleščini in kako se naj jo naučim.

Berina, Mia, Stella, Karin, 3. a

Poj mi pesem o prijateljstvu in kako se ga dobi,
poj mi pesem o življenju in kako se ga živi!

2. b

Poj mi pesem o Prešernu in kako ga oživet.
Poj mi pesem še o ženi in kako se poročiti.
Poj mi pesem še o vrtnici in kako lepo diši.
Poj mi pesem o učiteljih in kako so pametni.
Poj mi pesem še o luni in kako se razsvetli.

Zoja Menart, 3. a

Poj mi pesem še o ptičici, ki lepo zažvrgoli.
Poj mi pesem o kitari, ki mi res zabavna je.

Neli Rojc, 3. a

Poj mi pesem o priznanju in kako se ga dobi.
Poj mi pesem o nalogah in kako se jih naredi.

Vid Blagojević, 3. b

Poj mi pesem o neznanju in kako se ga znebiš.

Ema Klobčar, 3. b

Poj mi pesem še o branju, če ne bereš, se ne naučiš.

Hana Rahael Kramar, 3. b

Šmihec sreča znanje

Bil je čas, da pridejo prvošolci v šolo. Enega fantka so klicali Šmihec. Učiteljici je bilo ime Anja. Zelo rada je imela svoj razred. Učiteljica Anja je povedala, da se mora razred naučiti pesmico. Šmihca je bilo zelo strah, da ne bi čisto nič znal, četudi se je učil. Tedni so pretekli, bil je petek. Šmihec se je učil, ampak ga je bilo še vedno strah. Čisto je bil rdeč po obrazu. Poskusil je ostati miren, a ni šlo. Učiteljica ga je poklicala. Šmihec je vse znal. Učiteljica mu je rekla: "Šmihec, sedi, pet." Šmihec je spoznal, da če se uči, se vedno lepo konča.

Mia Vintar, 3. b

Šmihec je hodil po šoli in videl knjige, ki so se same premikale. Ustrašil se je, potem pa je nekdo rekel: "Ups, si se me prestrašil?" Šmihec je rekel, da zelo. Kdo si? Jaz sem dobro staro znanje, ho, ho. U, še nikoli nisem srečal znanja. Vem, ti si edini, ki me je srečal. Aha. Znanje je reklo, da ga lahko česa nauči. Pokaži mi svoje zvezke. Šmihec je rekel, da mu ne gre najbolje. Znanje je odprlo zvezek. Šmihcu je ponudilo pomoč. In sta se učila. Potem se je Šmihec zahvalil znanju in bil je zelo vesel in pameten.

Zoja Kastelic Zupančič, 3. b

Šmíhec sreča pogum

Pogum tí daje
moč in vztrajnost
za premagovanje
vseh težav.

Da se znajdeš
v življenju
in postaneš dober človek,
je potrebno veliko poguma.

Čeprav te je strah,
si pripravljen pomagati
v težavah in nevarnostih.

Imeti moraš veliko znanja,
da lahko postaneš pogumen,
saj z znanjem in pogumom
postaneš dober v življenju.

Staš Klobučar, 4. b

Super pesem po Šmíhcu, znanju in pogumu

Ujemi svoje sanje,
pokaži svoje znanje.
Ni dovolj samo pogum,
vklopi tudi svoj razum.

Segáj visoko,
a ostani na tleh.
Včasih padeš globoko,
takrat te reši le nasmeh.

Pogum ní le norost, je tudi dobra lastnost.
Z njim se človek česa novega loti
in lažje ostane na pravi poti.

Znanje pa je zaklad,
ki si ga mora vsak želeti.
To je edina stvar,
ki nam je ne more nihče vzeti.

Viđ Cimermančič, 4. b

*Poj mi pesem o naravi, ki zdaj polna je smeti,
poj mi pesem še o plastiki, ki se sploh ne razgradi.*

Ali, Bine, Miha, Dorjan, 6. b

Poj mi pesem še o strahu in kako se ga znebiš.

Lau, Tadej, 7. a

Svetilka hvaležnosti

Dragi bralci!

To je pravljica o hvaležnosti, ki je zelo poučna, zato jo pozorno preberite.

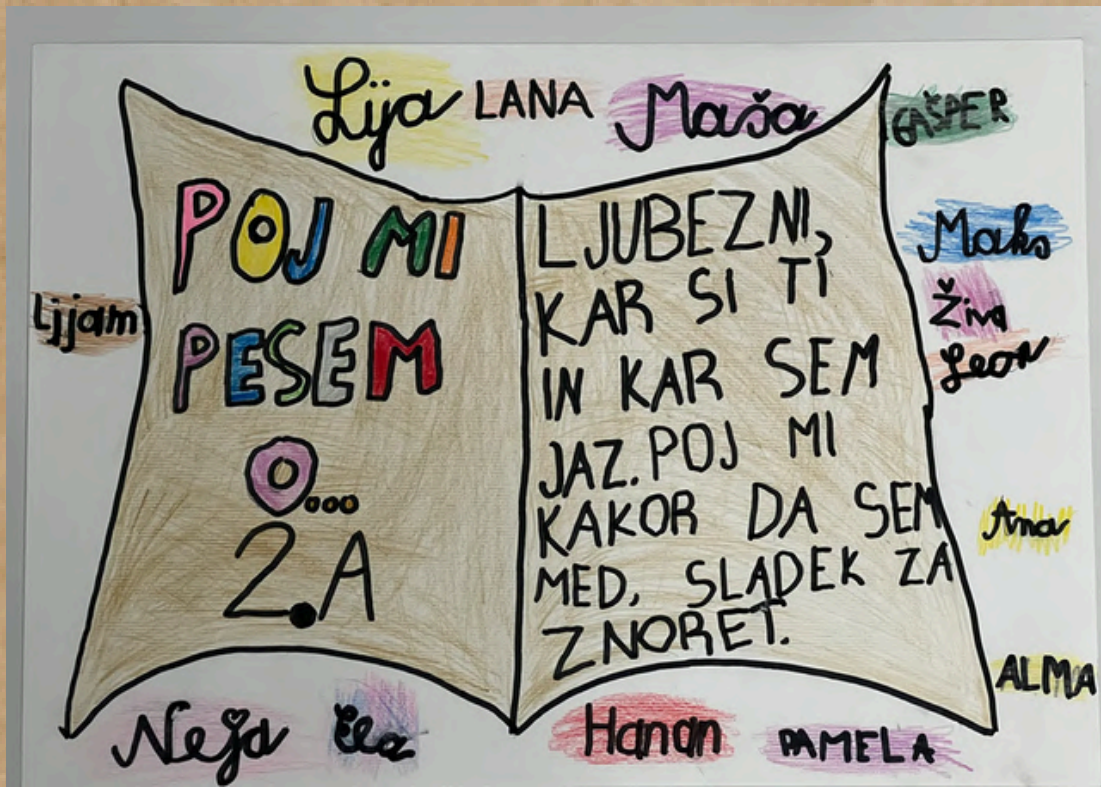
Nekoč so bili učenci na Osnovni šoli Šmihel zelo nehvaležni, kar naprej so se pritoževali. Na šoli jim ni bilo vseč učenje, ne hrana, ne učitelji, celo nad odmori so se pritoževali. S svojim negotovanjem so nadaljevali tudi po poti do doma in tudi tam niso odnehali. Starši in učitelji niso več vedeli, kaj naj storijo. Tudi učenci so postajali vse bolj nezadovoljni sami s seboj. Želeli so se spremeniti.

To šolo sem obiskoval tudi sam - izredno hvaležen in pošten fant, Šmihec. Hvaležen človek se zaveda, da je svet lepši, če ceni delo drugih ljudi, jih ne obsoja za njihove napake, pač pa spodbuja s pozitivno energijo in jim pomaga. Vsi radi vidimo, če drugi opazijo naš trud in so zanj hvaležni, kajne?

Nekega dne sem na poti iz šole veliko razmišljal, kako bi spremenil neprijetno vzdušje na šoli. Prekiniti sem želel ošabnost, negativne misli, obrekovanje in obsojanje drugih ter spremeniti nehvaležnost v hvaležnost in razumevanje. Popoldne sem v svoji skrivni delavnici izdelal svetilko hvaležnosti. To je svetilka, ki posveti, ko zasliši prijetne, spodbudne, pozitivne in energije polne besede. Naslednji dan sem svetilko odnesel v šolo in jo preizkusil. Sošolcem sem povedal, da bo svetilka zasvetila samo, če bodo iskreno pomislili, kaj v življenju jim veliko pomeni. Sošolci so zamahnili z roko in niso želeli sodelovati pri mojem poizkusu. Potem pa je do mene pristopila sošolka, ki je želela na lastne oči videti, ali svetilka zares deluje. Vprašal sem jo, ali bi lahko živela brez družine in prijateljev. Malo je premislila in odločno odgovorila, da ji družina in prijatelji pomenijo največ. Moja čudežna svetilka je zasvetila in pritegnila pozornost še ostalih. Sošolci so prišli do naju in vsi so želeli preizkusiti svetilko. Počasi so začeli razmišljati, kaj je tisto, za kar so hvaležni. Ob misli za kaj smo hvaležni, so kar same od sebe letele besede - življenje, mir, ljubezen, skrbni starši, narava, hrana, zdravje, čista voda, topel dom, pravi prijatelji in dobri učitelji. Svetilka je vse bolj močno svetila, tako zelo, da v razredu nismo več potrebovali luči. Glas o čudežni lučki, ki sveti ob izražanju hvaležnosti, se je hitro razširil po šoli. Med odmori so učenci po svojih glavah navdušeno brskali, kaj jih dela hvaležne in svetilka je vse bolj svetila. Šola je postala razsvetljena kot Las Vegas, še bolj pa so žareli obrazi otrok, ki so v sebi prižgali lepe misli in jih širili med seboj. Svetilka je v učencih prižgala lučko hvaležnosti in vsi so postali bolj prijazni med seboj, do staršev in učiteljev. Glas o svetilki pa se je razširil tudi preko zidov šmihelske šole. Kmalu so se zanjo začeli zanimati tudi drugi in tako je svetlost svetilke postajala vse močnejša. Naloga Šmihca je bila opravljena. Pomagal je ljudem, ki so skozi svoje življenje izgubili tiste lepe vrednote, potrebne za lepši vsakdan.

Povem vam, nisem čarovnik, ampak izumitelj naprav za izgubljene vrednote.

Poj mi pesem o ljubezni

Poj mi pesem o ljubezni, ki jo Šmihec doživi.
Poj mi pesem o dekletih, ki srce jim kar nori.

Poj mi pesem o ljubezni, ki v garderobi se
zgodí.

Poj mi še o temni deklici, ki sladko mi govori.

Poj mi pesem o ljubezni, ki se v učilnici rodi,
poj mi še o lepem Šmihcu, ki ob meni zdaj
sedi.

Poj mi pesem o ljubezni, ki srce mi prebudi.
Poj mi pesem še o lakoti, ki jo hrana ozdravi.

6. c

Šmihec živi zdravo

Šmihec se zjutraj zbudi,
zdrav zajtrk poje in se obleče.
Zobe si umije in na kolo sede,
odpelje se v mesto
in v šolo odide.

Vse ga zanima,
ampak za nekaj stvari tudi pojma nima.
Učitelji ga imajo radi, ker je priden,
do sošolcev pa zelo eliten.
Ko se pripelje domov, si skuha kosilo,
pa še zdrave hrane ima obilo.

Jošt, Luka, 7. a

Iskrenost pomeni, da to, kar misliš, tudi poveš.
Suana Aljić, 7. b

Zdravje

Šmihec šel je na pohod,
da bi zdravje mu služilo.
Odgnal zdravnikov bo prihod,
saj obolenje ga je strašilo.

Prišel na cilj je zelo hitro,
zato privoščil si je sadje energijsko.
Med potjo nazaj razmišljal je bistro,
zdravil znebil se je količinsko.

Šmihec živel je zdravo življenje,
saj spremenil je svoje zdravstveno
mišljenje.

Ula, Miša, Zoja, 7. a

Iskrenost

Zaupala sem ji, a ona mi je
lagala.

Smejala se je z mano,
a za mojim hrbtom se mi
posmehovala.

Delila skrivnosti bi z njo,
če jih ne bi delila z drugimi.

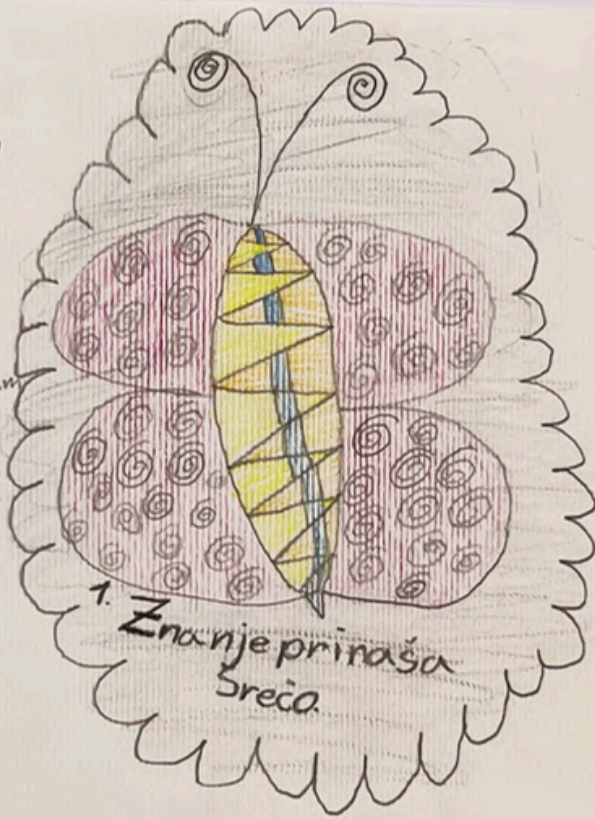
Bila mi je prijateljica,
v resnici pa izdajateljica.

Nuša Kovač, 7. b

Jaz prinašam
srečo

1. Znanje prinaša
srečo.

2. Če hočeš
znanje,
moras
iti
v
Solo.

ŽE OD ROJSTVA SE UČIŠ.
Z VSAKIM KORAKOM, KI GA
NAREDIŠ, IMAŠ VEČ ZNANJA. ČE
IMAIŠ VELIKO ZNANJA, SE BOŠ
LAŽJE ZNAŠEL V SVETU.

Šmihec sreča prijaznost

Šmihec je bil učenec 5. a razreda. Zelo rad je hodil v šolo. Včasih ga je odbilo to, da so bili nekateri sošolci zelo neprijazni. Nekega dne se je odpravil v šolo zelo zgodaj. Opazil je, da za njim hodi deklica podobne starosti. Večkrat se je obrnil in ugotovil, da te deklice še ni videl.

Tisti dan je bilo v šoli zelo naporno, sošolci so mu zopet nagajali. In spet si je zaželel, da bi končno spoznal nekoga, ki bi bil do njega prijazen. To je bilo vse, kar si je Šmihec želel. Učiteljica ga je pri uri prosila, da odnese v knjižnico en kup njenih knjig. Ta kupček knjig je bil kar težak in ko se je spustil po stopnicah do knjižnice, se je vse skupaj zvrnilo po tleh. Od strahu je hotel kar zajokati.

Takrat je slišal droben glas, da naj počaka. Obrnil se je in pred njim je stala deklica, ki jo je videl na poti v šolo. Pogledala ga je v oči in se prijazno nasmehnila. Pomagala mu je pobrati knjige in skupaj sta jih odnesla v knjižnico. Knjižničarka je bila presenečena nad njegovo novo prijateljico in pohvalila ju je, da sta zelo pridna. Na poti nazaj je deklica brez besed odhitela proti svojemu razredu. Šmihec pa jo je vprašal, kako ji je ime. Deklica se je obrnila in mu veselo odgovorila, da je njeno ime Prijaznost. Šmihec ni mogel verjeti svojim očem, niti kaj je slišal. Odmevale so mu besede, ime ji je Prijaznost. Opazil je, da se je odpravila v 5. b razred. Kasneje pa so mu povedali, da je deklica Prijaznost ravno ta dan prišla iz druge šole. Na poti domov jo je opazil. Takoj je pritekla do njega in povedal ji je, da je bil to njegov najlepši dan v šoli, saj mu je izpolnila največjo željo.

Isa Božič Bohorč, 5. b

OKOLJE

VARUJ,

ODPADKE

LOČUJ!

89

Š
Z

ZNANJE

je potovanje!

$7.5 = 35$

Janko in Metka
 Nekdo sta živel
 Janko in Metka
 Bila sta zelo
 rada, njun oče
 ju je nekoga dne
 odpeljal v gozd
 in ju pustil
 tam. upal je,
 da se jima bo
 uspelo rešiti...

B
G

R
Z

77

G
 $3.8 = 24$

97

$8.7 = 56$
R
Z
100

Z
D
6

19

2

Š

3.A/P

76

Z

Poj mi pesem o pogumu

Poj mi pesem o pogumu,
da kaj novega spoznam,
da v roke primem kače, pajke
in ne stečem vedno stran.

Poj mi pesem o pogumu,
tudi če ne upam si,
vedno stal ti bom ob strani,
pregnala bova vse skrbi.

Poj mi pesem o pogumu,
včeraj, jutri in še zdaj,
saj s pogumom doseči
se da mnogo in še kaj.

Lana Drobnič, 8. a

ISKRENOST

Poj mi pesem o iskrenosti,
ki jo je še malo med ljudmi,
poj mi pesem o resnici,
ki težko se govori.

Poj mi pesem o šoli,
ki nas veliko nauči,
poj mi pesem o ljubezni
in kako me veseli.

Poj mi pesem o družini,
ki s tabo je do konca dni,
poj mi pesem še o pomladi
in kako se razcveti.

8. b

Poj mi pesem o ...

Poj mi pesem o Šmihelu, kjer 9. a se uči.
Poj mi pesem še o znanju, naj kot vrednota zaživi.

Poj mi pesem o prijateljstvu, ki na šoli se godi.
Poj mi pesem o prijaznosti in kako se jo dobi.

Poj mi pesem o razredu, kjer enotni smo vsi.
Poj mi še o spoštovanju in kako se ga dobi.

Poj mi še o raznolikostih, ki imamo jih prav vsi.
Poj mi pesem o prijateljih, ki te sprejmejo takšnega,
kot si.

Julia, Neža, Neja, 9. a

5. 2

STRAHOVI ZA VRATI

NEVEM
KJE JE, NIČ
NE VIDIM!

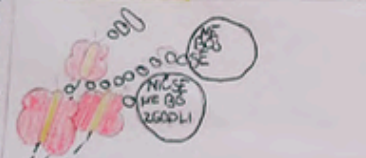

KON- EC

NAS TUDI POGUM, ŠHIEC,
PRIJAT ELIJCA.

STRAH PRED ZOBOZDRAVNIKOM

ŠHIEC PRIDE K ZOBOZDRAVNIKU IN SE TRESE OD STRAHU. ZOBOZDRAVNIK REČE ODPRI USTA. ŠHIEC IN TA ZAPRITA USTA TAKRATI PRIDE POGUM IN REČE NE BOJ SE NIČ SE NE ZOBOZDRAVNIK TU PREGLEDA ZUBE IN TU EUEGA IZPULI JU REČE VIDIS DA NIČ NE BOLI. NA KONCU PA REČE NASVIDENDE IN GTE NÄNER.

- MISLI
- BRANJE JE ZNANJE.
- ZNANJE V KOTIKU JE KOT V TILU.
- MODROST JE KOT ČAROVNIJA.
- ZNANJE JE KORISTNO ZA VSAKO STVAR.
- MODROST JE REŠILKA.

- ZNANJE JE?
- TO KAR SE NAVČIMO SKOZI ŽIVLJENJE.
- ZNANJE IMAMO VSI
- ZNANJE JE POMEMBNO V ŽIVLJENJU.
- ZNANJE JE POMEMBNO TUDI ZA ŽIVALI.
- MODROST JE MIR V ŽIVLJENJU.

- KJE DOBIMO ZNANJE?
- V ŠOLI.
- OD STARŠEV.
- OD DEPKOV IN BABIC.
- OD SORODNIKOV.
- OD PRIJATELJEV.

ZNANJE

ZNANJE JE MOČ!

GDJ RABIMO ZNANJE?

- V ŠOLI
- NA SPREHODU
- V NARAVI
- V MESTU

GO, IMA ZNANJE?

- OTROCI
- STARŠI
- ŽIVALI
- UČITELJICA
- NAPRAVE

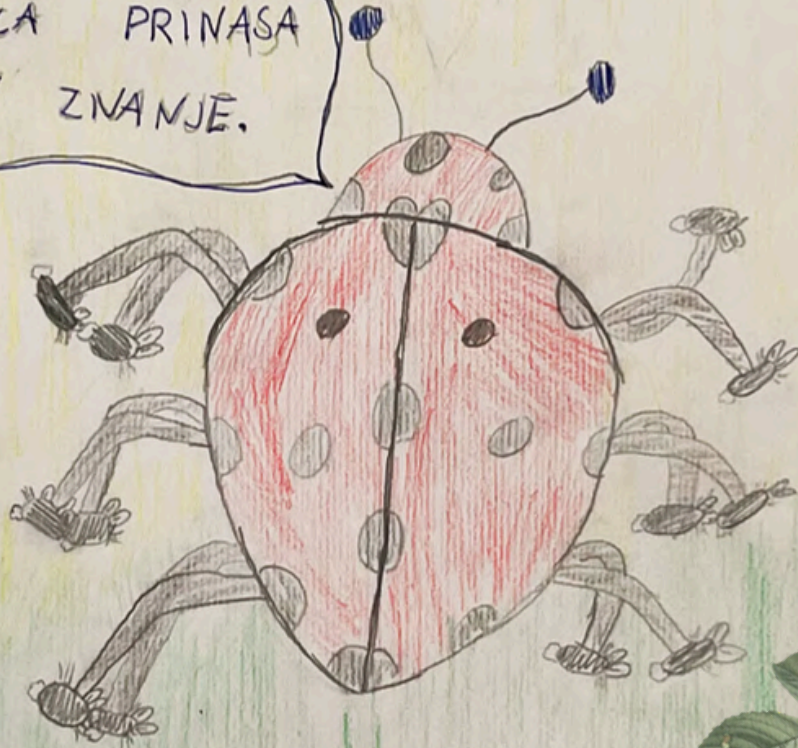

KJE JE ZNANJE?

- V MOŽGANIH.
- V ŠOLI.
- DOMA.
- V KNJIGAH.
- NA INTERNETU.

PIKAPOLONICA PRINAŠA
SREČO IN ZNANJE.

Šmihec sreča spoštovanje

Sredi dolenske pokrajine tik ob železniški progi in sveže pokošenih travnikih se ponosno vzpenja v nebo šola Šmihel. Daleč na okrog vedo, da je ta šola nekaj posebnega, saj nove brihtne glav'ce s širokim nasmehom in toplim objemom sprejme učenjak po imenu Šmihec.

Leta so minevala in Šmihec je spoznal, da so se otroci oddaljili od vrednot, ki gradijo šmihelsko šolo. Zavedal se je, da za spremembe niso krivi le otroci, temveč sodoben tempo življenja, ki preprečuje tesnejše medsebojne stike, saj prevladuje poplava elektronskih naprav. Misel na to ga je razžalostila, zato je sklenil: »Nekaj moram ukreniti, zato se odpravim na pot in pripeljem vrednote nazaj!«

Po dolgi in naporni poti se je usedel na klop ob Kettejevem vodnjaku in v senci mogočnega hrasta pomislil: «In kje pa se pravzaprav vse začne?! Kje naj začnem svojo pot?» V svoji globoki zamišljenosti sploh ni ugotovil, da je vprašanje izrekel na glas, kaj šele, da bi na klopi poleg sebe opazil deklico, katere obraz je zakrivala debela knjiga.

Slednja ga vljudno pozdravi in pove, da je odgovor preprost – SPOŠTOVANJE. Radovedno jo vpraša, kdo je in zakaj se ji zdi med vsemi vrednotami spoštovanje najpomembnejše.

Deklica razkrije svoj obraz in Šmihec zardi od sramu, da Šmihelčanke ni takoj prepoznal. Ob pogledu nanj se dobrodušno nasmehne in odvrne, da se vse začne že z malenkostmi, ki se zdijo nepomembne, a človeku polepšajo dan. To je lahko že prijazen pozdrav, magični besedi hvala in prosim. Spoštovanje izkazujemo tudi z opravičilom, če vemo, da nismo ravnali prav in smo koga prizadeli ali užalili.

Šmihcu se zdi dekličino pojasnilo razumno. Tudi na šoli je vse manj spoštovanja. Učenci ne pozdravljajo učiteljev, se prepirajo, če kaj želijo, to izrečejo kot zahtevo in ne prošnjo. Kljub temu da Šmihec zdaj ve, kaj iskati, ne ve še, kje iskati.

Hodi dalje od Glavnega trga in pride mimo Knjižnice Mirana Jarca. „Pri vseh teh knjigah mora zagotovo biti tudi ta, ki mi bo pomagala poiskati spoštovanje,“ pomisli sam pri sebi. Z novim upanjem vstopi v mestno knjižnico in se razgleda. Naenkrat ni več tako optimističen: „Tudi če imajo knjigo, ki jo iščem, bo trajalo zelo dolgo in morda bo že prepozno, da bi Šmihelu vrnil spoštovanje.“ Sprehaja se med knjižnimi policami in bere naslove: Največje vojne sveta, Rekordni o lenobi, Neuspela mirovna pogajanja, Padeč Rima ... „Je svet res tako grozen?! Te knjige so pravo nasprotje spoštovanja. Je ta vrednota res že pozabljena? Je morda v današnjem svetu ničvredna? Se moram tudi jaz sprijazniti s tem krutim svetom?“ se sprašuje.

Nepričakovano se vanj zaleti mlad dijak. Slednji se začne takoj opravičevati: „Joj, zelo mi je žal, gospod. Obljubim, da bom naslednjič pozornejši.“

„Kako si lahko tako slep, da ne opaziš drugih ljudi?!“ ježno odbrusi Šmihec. Takoj mu je žal za izrečene besede. „Sem tudi sam ostal brez vrednot?“ si pravi. Nekaj časa je povsem tiho in močno zamišljen pride do ugotovitve. Če jaz želim, da se spremenijo drugi, moram biti jaz takšen, kot želim, da so oni. Začeti moram pri sebi, da bom lahko drugim zgled. Morda bodo takrat tudi drugi sprevideli, da vrednote niso kar tako. Morda bodo ob tej ugotovitvi tudi sami postali spoštljivi.

Od tega trenutka dalje je Šmihec pozdravil vse ljudi, ki jih je srečal. Večina ljudi ga je pozdravila nazaj. „Morda pa ta vrednota le ni izumrla, kot sem mislil,“ se je razveselil. Ko mu je kdo kaj dal ali kaj lepega in prijaznega povedal, se je vedno zahvalil. Če je kaj želel, je lepo prosil.

Hitro je opazil spremembo, da so mu ljudje njegovo prijaznost in spoštovanje vračali nazaj. „Očitno je, da sem se spremenil jaz in to je spremenilo tudi druge.“ Tako se je spoštovanje vrnilo na šmihelsko šolo. In kaj smo se iz tega naučili?

Če bomo spoštljivi do drugih, bodo tudi drugi spoštljivi do nas.

Avtorji zgodbe učenci 9. b:

Matej Gorenc, Maša Gregorčič, Alja Brdar, Ana Al Daghistani, Dina Kišmetović

LEPO VEDENJE ZA DOBRO ŽIVLJENJE

Poj mi pesem

Poj mi pesem o ljubezni, naj vsak jo doživi.
Poj mi pesem o učenju, ki me muči vse te dni.
Poj mi pesem še o znanju, ki v meni zaživi.
Poj mi pesem o sovraštvu, naj odide od ljudi.

Poj mi pesem še o pridnosti,
naj v 9. a se naseli.
Laura, Meta, 9. a

*Poj mi pesem o Šmihelu,
ki po znanju hrepeni.
Poj mi pesem o razrednikih,
ker trudijo se vsi.
Poj mi pesem o razredu,
ki prijateljstvo goji.
Poj mi pesem o uspešnosti,
naj Šmihela se drži.*

Sofija, Ronja, 9. a

Šmihec sreča delavnost

Šmihec hodil je v Šmihel,
a šole nič kaj rad ni imel.
Za ocene ni mu mar bilo,
zato mu v šoli ni prav dobro šlo.

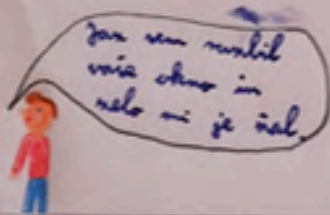
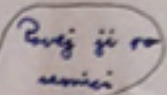
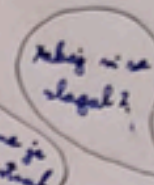
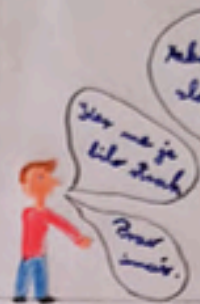
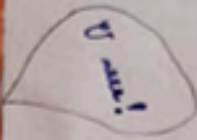
Na poti iz šole domov,
ko prečkal je most,
srečal je delavnost.
Ko pomen vrednote je spoznal,
takšen je tudi postal.

Učiteljico presenetil je,
ko naredil domače naloge je vse.
S table hitro je prepisoval,
zdaj v šoli vneto je garal.

In Šmihec ves čas misli si:
»Bodi brez skrbi, ker delaven si.«
S tem naukom zdaj živi
in veliko se uči.

Adam Marjanović, 4. a/p

Ystarenošt

Šmihec skrbi za okolje

Šmihec je hodil v šolo, v 1. razred. Ni še vedel, kaj j dobro za okolje. Ko je prišel v 5. razred, je vedel že vse o skrbi za okolje. Nekega dne se je spomnil, da bi šel pobirat smeti, drugi dan je ločeval smeti, tretji dan je šel v šolo s kolesom namesto z avtom in četrty dan je šel peš. V šoli je videl, da sošolec Luka ni zaprl vode. Vprašal ga je, zakaj je pustil odprto pipo. Povedal mu je, da to ni dobro za okolje. Naučil ga je, kako skrbimo za okolje. Nato ga je v šolo prišla iskat mami. Mami je prišla z avtom. Rekel ji je, da domov ne bo šel z avtom, ampak peš. Vedel je, da to onesnažuje okolje.

Sofija Božič 1. a/p

Šmihec hodi v šolo peš. V šoli se je naučil, kako skrbimo za okolje. Med potjo v šolo je videl ogromno odpadkov. Vzel je vrečko za smeti in šel ločit odpadke. Za en odpadke ni vedel, kam ga mora dati. To je bil telefon. Naslednji dan so se o tem učili v šoli. Izvedel je, da mora telefon dati med elektronske odpadke. Šel je domov in se odločil, da bo postal smetar. Rad ima čisto okolje. Čez nekaj let je res postal smetar. Zelo je ponosen, ker je okolje sedaj čisto.

Bor Forte in Matic Bukovec, 1. a/p

Šmihec si je želel narediti nekaj dobrega za okolje. Upal je, da se bodo o tem učili v šoli. In res so se. Po kosilu ga je v šolo prišla iskat mami. Povedal ji je, da bo šla cela njihova družina skrbet za okolje, da bo spet čisto. Res so šli. Vzeli so 30 vreč in pobrali odpadke. Odnegli so jih v smetnjake. Nato so odšli domov po lopato, samokolnico, semena in zalivalko. Šli so sadit drevesa. Bil je že večer. Vrnili so se domov. Naslednji dan so spet počeli nekaj dobrega za okolje. Doma so imeli hišico za ptičke. Za njih so pripravili semena. Naslednji dan so se odločili, da bi šli pobirat smeti tudi po vodi. Videl je, da je voda umazana. Pobrali so smeti, nato pa imeli piknik. Zvečer so prišli domov in šli spat.

Šmihec si je potihom rekel: »Imel sem naporen, vendar lep dan, ker smo naredili nekaj lepega za okolje.«

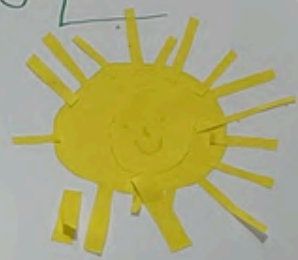
Matic Bukovec 1. a/p

LEPO VEDEDENJE

DOBER DAN
A GREVA
NA
SPREHOD.
GREVADO BIFEJA

SE STRINJAM
KAJ SE ČAKAS
GREVA.
KAJ DOŠPILA
NAROČILBOM PILA
DA BOLLČNI SOK
KOKAKOLIN

Šmihec sreča ZNANJE

Šmihec je nekoč šel v deželo znanja. Šel je po kamniti poti navzdol. Srečal je prijatelje iz šole. Tudi on se je želel učiti, naučil se je poštevance in pisanih črk. Igral se je s prijatelji pri vodnjaku. Potem pa se je šel igrati na drevo. S prijatelji so začeli graditi hišico. Tam so imeli svojo novo šolo. Šmihci so plezali po drevesu gor in dol. Nekoč se je zgodilo, da so se začele počitnice. Šmihec se je po njih začel izogibati zvezkom. Ko se je spet začel učiti, je bilo konec izogibanja. Šmihec je bil spet super učenec.

Andrija Jurić, 3. a/p

Nekega dne je Šmihec šel v šolo, imenovala se je OŠ Šmihel. Imela je tudi podružnico Birčna vas. V njej se je imel zelo lepo. Le nekaj je manjkalo, to je bilo znanje. Odločil se je, da ga bo poiskal, ne samo zase, ampak za vse. Naslednji dan se je odpravil od doma. Hodil je čez hribe in doline, čez gore in celo preplaval morje. A znanja ni bilo nikjer. Pogledal je res vsepovsod. Šmihec je izpustil le eno mesto. Rekel si je: »Ali bi šel notri? Zelo je temno.« Opogumil se je in šel. V votlini sploh ni bilo temno. Nekje se je jama razcepila na pet poti, Šmihec je izbral 3. rov. Hodil je in hodil, končno je prišel do tako svetle jame, da je komaj gledal. Tam je bila skrinja, odprl jo je, v njej so bili zvezki in knjige. Vrnil se je v šolo Šmihel ter vsem učencem prinesel znanje.

Polde Pirč, 3. a/p

Nekega dne se je Šmihec odločil, da gre poiskati znanje. Odločil se je, da začne v Šmihelu. Tam je preiskal vse knjižnice, muzeje in galerije. A še vedno ni našel ničesar. Znanje je izginilo. Odločil se je, da bo rešil ta problem. Zgodaj zjutraj se je odpravil v deželo znanja. Tam so na drevesih rasle črke in z neba so padali računi, namesto rož so bile knjige. In si je rekel: »JAA! Tole bom pa odnesel nazaj v Šmihel.« In res, po nekaj dneh je lahko sestavil stroj za nalaganje. Ko je končal, je vse znanje naložil vanj in ga odpeljal v Šmihel. Ko je prišel nazaj, so ga presenetili s torto in baloni. Vsi so bili spet polni znanja.

Tilen Župančič, 3. a/p

SKRB ZA OKOLJE

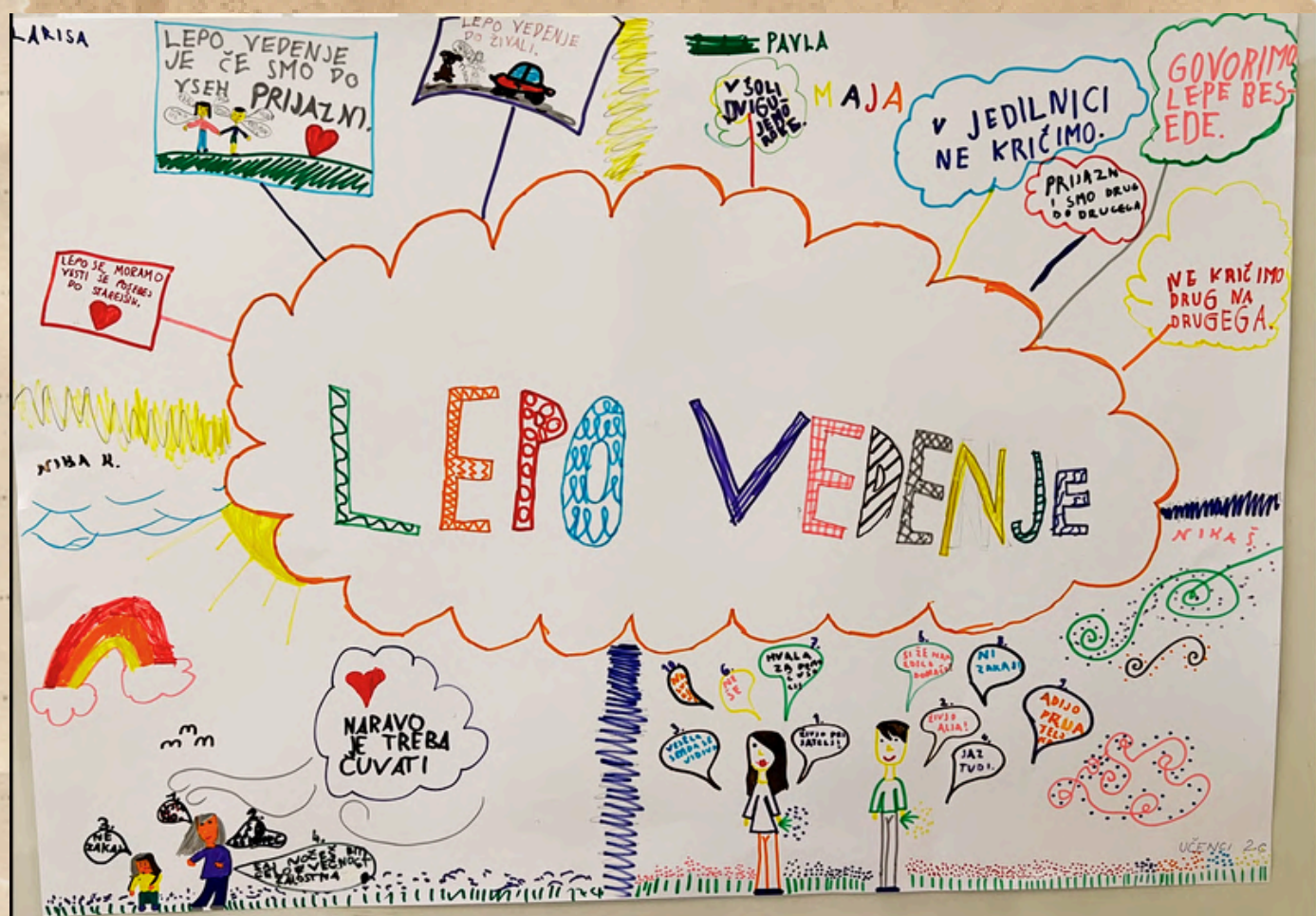
UGRAJ MOLOČE
LEČUJ SNETI
ZAPIRAMO VODI
LEČUJ ODPADKE

MENAVELTE OBLACILA
ZKRBIMO ŽIVALI
MANJ TOVARN
SADIMO NOVE RASTLINE
POVIDINA AVTOBUS
ČEŠAJ LUČI

Šmihec sreča lepo vedenje

Nekega dne je živel deček po imenu Šmihec. Imel je 7 let. Hodil je v 2. razred šole Šmihel. Nekega poletnega dne mu je nekdo vrnil nesramnost. In tako se je naučil za celo življenje, da mora pomagati. Da se lepo pozdravi, da se ne tepe, da pusti starejšim prednost. Šmihec je nekoč pomagal mucku z drevesa in ga vrnil lastniku. Šmihec je šel v trgovino in kupil nekaj zase in nekaj za revne ter dal v košaro. Šmihec je srečen, kadar pomaga drugim.

Luka Špringer, Lia Hrovat, Urban Jerič in Jan Kobe, 2. a/p

5.a/p

Šmihec sreča hvaležnost

Nekoč je živel fant po imenu Šmihec. Ko je bil še majhen, mu je umrl oče. Z mamo sta se takrat preselila v zapuščeno hišo. Bila sta tako revna, da si nista mogla privoščiti ničesar. Zato je mama poslala Šmihca v šolo. Ta čas pa je ona na ulicah igrala harmoniko za denar. Šmihca v šoli ni nihče maral, ker ni bil tak kot ostali. Učiteljice pa so učencem govorile, naj ga spoštujejo. Šmihec se je domov vračal zelo žalosten, ker so ga v šoli zaničevali. Mama ga je tolažila, a ni nič pomagalo. Šmihec se je doma učil in bil zelo priden učenec. A to ni spremenilo vedenja sošolcev, saj so bili zelo ljubosumni nanj, ker je bil izredno pameten.

Nekega dne, ko mame ni bilo doma, so se pred njim prikazali trije fantje. Šmihec se je prestrašil. Fantje so rekli, naj se jih ne boji, potem pa je ugotovil, da so to njegovi sošolci. Prvi fant je rekel, da se opravičuje za vse, kar so mu naredili in rekli. Povabili so ga po šoli na igrišče. Šmihec se je razveselil. Ko je prišel v šolo, je stopil do treh fantov, ki so bili pri njem, a so ga ignorirali. Bil je zelo žalosten in je v solzah odšel. Ko je prišel v razred, se je začel pouk. Učiteljica ga je vprašala, kaj je preperevanje kamnin. Šmihec je odgovoril, da je to raztapljanje kamnin. Učiteljica je rekla, da je odgovor pravilen. Ko je bilo konec ure, so sošolci prišli do Šmihca in mu začeli govoriti piflar.

Hitro je stekel iz šole do mamice, ki je na ulici igrala harmoniko. Povedal ji je, kaj se je zgodilo v šoli. Mama mu je rekla, naj ostane pri njej. Fantje so prišli do Šmihca in se mu spet opravičili. Rekli so mu, da se to ne bo ponovilo. Fantje so ga vprašali, kje je dobil harmoniko. Šmihec je povedal, da je očetova. Od takrat Šmihcu niso več lagali, bili so najboljši prijatelji. Naslednji dan mu je učiteljica povedala dobro novico. Postal je učenec leta, zato je bil vpisan v zlato knjigo. To je bil njegov najboljši dan v življenju.

Učenci 5. a/p

5.a/p

Poj mi pesem...

ABECEDA VREDNOT

Knjižica z likovnimi in literarnimi izdelki
v okviru projekta Rastoča knjiga v šolskem letu
2023/2024

Odgovorna urednica: Romana Šarec Rojc

Glavna urednica: Mojca Klobučar

Članici uredniškega odbora: Marjetka Dragman, Špela Lumpert

Lektoriranje: Mojca Klobučar

Fotografije: Marjetka Dragman, Anica Klobučar, Maja Zorič

Grafično oblikovanje: Mojca Klobučar

Šmihel, maj 2024